

Reading and Rereading the Mikra Bikkurim

1) דברים כ"ו:א'-י"א

(א) והיה כִּי-תבוא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ נתן לָךְ נַחֲלָה וירשֶׁתָּה וישָׁבַת בָּהּ: (ב) וְלָקַחְתָּ מראשִׁית | כָּל-פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ נתן לָךְ וְשָׂמְתָּ בַסֵּנֶא וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹקֶיךָ לְשָׁכֵן שָׁמוֹ שָׁם: (ג) וּבָאתָ אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בְיָמֵינוּ הַהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגִּדְתִּי הַיּוֹם לַה' אֱלֹקֶיךָ כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאֲבוֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ: (ד) וְלָקַח הַכֹּהֵן הַסֵּנֶא מִיָּדְךָ וְהֵנִיחוּ לְפָנָי מִזֶּבַח ה' אֱלֹקֶיךָ: (ה) וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לְפָנָי | ה' אֱלֹקֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגַּר שָׁם בְּמִתֵּי מַעֲט וַיְהִי-שָׁם לְגוֹי גְדוֹל עֲצוּם וָרַב: (ו) וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה: (ז) וַנִּצְעַק אֶל-ה' אֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע ה' אֶת-קִלְנוּ וַיִּרָא אֶת-עֲנֵנוּ וְאֶת-עֲמַלְנוּ וְאֶת-לַחֲצֵנוּ: (ח) וַיּוֹצֵאֵנוּ ה' מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרַע נְטוּיָה וּבְמַרְא גְדוֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתֵּימוֹ: (ט) וַיְבִאֵנוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲרָץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ: (י) וְעַתָּה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת-רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִּי ה' וְהִנְחִיתוּ לְפָנָי ה' אֱלֹקֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְפָנָי ה' אֱלֹקֶיךָ: (יא) וְשָׂמַחְתָּ בְכָל-הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ ה' אֱלֹקֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֶתָּה וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: {ס}

1) Deuteronomy 26:1-11

(1) When you enter the land that the LORD your God is giving you as a heritage, and you possess it and settle in it, (2) you shall take some of every first fruit of the soil, which you harvest from the land that the LORD your God is giving you, put it in a basket and go to the place where the LORD your God will choose to establish His name. (3) You shall go to the priest in charge at that time and say to him, "I acknowledge this day before the LORD your God that I have entered the land that the LORD swore to our fathers to assign us." (4) The priest shall take the basket from your hand and set it down in front of the altar of the LORD your God. (5) You shall then recite as follows before the LORD your God: "My father was a fugitive Aramean. He went down to Egypt with meager numbers and sojourned there; but there he became a great and very populous nation. (6) The Egyptians dealt harshly with us and oppressed us; they imposed heavy labor upon us. (7) We cried to the LORD, the God of our fathers, and the LORD heard our plea and saw our plight, our misery, and our oppression. (8) The LORD freed us from Egypt by a mighty hand, by an outstretched arm and awesome power, and by signs and portents. (9) He brought us to this place and gave us this land, a land flowing with milk and honey. (10) Wherefore I now bring the first fruits of the soil which You, O LORD, have given me." You shall leave it before the LORD your God and bow low before the LORD your God. (11) And you shall enjoy, together with the Levite and the stranger in your midst, all the bounty that the LORD your God has bestowed upon you and your household.

2) דברים ח':י"א-כ'

(יא) השמר לך פֿרֿותֿשֿפֿח אֶת־ה' אֱלֹקֶיךָ לְבַלְתִּי שָׁמֵר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצֹנֶה הַיּוֹם: (יב) פֿרֿותֿאֶכֶל וְשִׁבְעַת וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה וַיִּשְׁבַּת: (יג) וּבְקָרְךָ וּצְאֲנֶךָ יִרְבְּנוּ וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה־לְךָ וְכָל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה: (יד) וְרָם לְבָבְךָ וְשִׁכַּחַת אֶת־ה' אֱלֹקֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עֲבָדִים: (טו) הַמוֹלִיכְךָ בְּמִדְבָּר וְהַגְדִּיל וְהִנּוֹרָא נָחַשׁ וְשָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמְאוֹן אֲשֶׁר אִין־מִים הַמוֹצִיא לְךָ מִים מִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ: (טז) הַמַּאֲכֵלְךָ מִן בְּמִדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עֲנִתְךָ וּלְמַעַן נִסְתָּךָ לְהִיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ: (יז) וְאַמְרַת בְּלִבְבְּךָ כַּחַי וְעַצֶּם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחִיל הַזֶּה: (יח) וְזָכַרְתָּ אֶת־ה' אֱלֹקֶיךָ כִּי הוּא הֵנִיחַ לְךָ כַּח לַעֲשׂוֹת חִיל לְמַעַן הַקִּים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם בַּיּוֹם הַזֶּה: {פ}

2) Deuteronomy 8:11-20

(11) Take care lest you forget the LORD your God and fail to keep His commandments, His rules, and His laws, which I enjoin upon you today. (12) When you have eaten your fill, and have built fine houses to live in, (13) and your herds and flocks have multiplied, and your silver and gold have increased, and everything you own has prospered, (14) beware lest your heart grow haughty and you forget the LORD your God—who freed you from the land of Egypt, the house of bondage; (15) who led you through the great and terrible wilderness with its seraph serpents and scorpions, a parched land with no water in it, who brought forth water for you from the flinty rock; (16) who fed you in the wilderness with manna, which your fathers had never known, in order to test you by hardships only to benefit you in the end— (17) and you say to yourselves, “My own power and the might of my own hand have won this wealth for me.” (18) Remember that it is the LORD your God who gives you the power to get wealth, in fulfillment of the covenant that He made on oath with your fathers, as is still the case. (19) If you do forget the LORD your God and follow other gods to serve them or bow down to them, I warn you this day that you shall certainly perish; (20) like the nations that the LORD will cause to perish before you, so shall you perish—because you did not heed the LORD your God.

3) הושע ב': י-ט"ו

(י) וְהִיא לֹא יָדְעָה כִּי אָנֹכִי נָתַתִּי לָהּ הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וְכֶסֶף הַרְבִּיתִּי לָהּ וְזָהָב עָשׂוּ לְבַעַל: (יא) לָכֵן אֲשׁוּב וְלִקְחֹתִי דָגְנִי בְעֵתוֹ וְתִירוֹשֵׁי בְמוֹעֲדוֹ וְהַצִּלְתִּי צִמְרִי וּפְשִׁתִּי לְכִסּוֹת אֶת־עֲרֹנֹתָהּ: (יב) וְעַתָּה אֲגַלֶּה אֶת־נִבְלָתָהּ לְעֵינֵי מְאֵהָבֶיהָ וְאִישׁ לֹא־יִצְלִינָה מִיָּדִי: (יג) וְהִשְׁבַּתִּי כָל־מְשׁוֹשָׁהּ חֲגָה חֲדָשָׁה וְשִׁבְתָּהּ וְכָל מוֹעֲדָהּ: (יד) וְהִשְׁמַתִּי גִפְנֶיהָ וְתֵאֱנֹתֶיהָ אֲשֶׁר אֲמַרָה אֶתְנָהּ הֵמָּה לִי אֲשֶׁר נָתַנּוּ־לִי מְאֵהָבֵי וְשִׁמְתִים לְיַעַר וְאֶכְלֹתֶם חִיַּת הַשָּׂדֶה: (טו) וּפְסַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת־יָמֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר תִּקְטִיר לָהֶם וְתַעַד נִזְמָה וְחִלְיָתָהּ וְתִלְךָ אַחֲרַי מְאֵהָבֶיהָ וְאֵתִי שְׂכָחָה נְאֻם־ה': {ס}

3) Hosea 2:10-15

(10) And she did not consider this: It was I who bestowed on her The new grain and wine and oil; I who lavished silver on her And gold—which they used for Baal. (11) Assuredly, I will take back My

new grain in its time And My new wine in its season, And I will snatch away My wool and My linen That serve to cover her nakedness. (12) Now will I uncover her shame In the very sight of her lovers, And none shall save her from Me. (13) And I will end all her rejoicing: Her festivals, new moons, and sabbaths— All her festive seasons. (14) I will lay waste her vines and her fig trees, Which she thinks are a fee She received from her lovers; I will turn them into brushwood, And beasts of the field shall devour them. (15) Thus will I punish her For the days of the Baalim, On which she brought them offerings; When, decked with earrings and jewels, She would go after her lovers, Forgetting Me —declares the LORD.

4) רמב"ן על דברים כ"ו:ג'

(א) וטעם אל הכהן אשר יהיה בימים ההם אל הכהן אשר יהיה שם בימים ההם כי הם נתונים לאנשי משמר ככל הקרבנות לא שיוליד עמו כהן מעירו להקריב בכוריו ורש"י כתב (רש"י על דברים כ"ו:ג') אין לך אלא כהן שיהיה בימך כמות שהוא ולא הבינותי זה כי בענין הזקן ראוי לומר "אל השופט אשר יהיה בימים ההם" (דברים י"ז:ט) אע"פ שאינו גדול וחכם כשופטים הראשונים אשר היו לפנינו מן העולם צריך לשמוע לו יפתח בדורו כשמואל בדורו אבל בהקרבת הבכורים למי יביאם אם לא לכהן אשר יהיה בימיו

4) Ramban on Deuteronomy 26:3

(1) AND THOU SHALT COME UNTO THE PRIEST THAT SHALL BE IN THOSE DAYS — to the priest that shall be there in those days, for first-fruits, like all offerings, are given to the men of the [priestly] Division [who are assigned to the Sanctuary for a week at a time], but he may not bring along a priest from his city in order to offer him his first-fruits.

Now, Rashi wrote: "You have none else than the priest who lives in your days as he is." But I have not understood this, for in the case of an elder [of the Sanhedrin] it is proper to say [and thou shalt come ...] unto the judge that shall be in those days, meaning that even though he is not as great and wise as the early judges in the ages which were before us, still he [the elder] is obligated to hearken to him [the judge], for "Jephtah in his generation is as Samuel in his generation." But when bringing first-fruits, to whom shall he bring them if not to the priest that shall be in his days?

5) ספורנו על דברים כ"ו:ג'

(א) אל הכהן אשר יהיה בימים ההם אע"פ שלא יהיה גדול בחכמה לא תחדל מדבר עמו בכבוד באמרך ה' אלוקיך אע"פ שזה לא יאמר זולתי לאנשי השם כמו למלכים ולנביאים

5) Sforno on Deuteronomy 26:3

(1) אל הכהן אשר יהיה בימים ההם, even if the priest in the particular generation may not be outstanding in wisdom, you must not therefore treat with less respect than his position warrants. This is why the Torah added the seemingly superfluous words לה' אלוקיך, words usually only used when addressing men of outstanding caliber such as kings and prophets.

6) רבנו בחיי, דברים כ"ו:ג'

(א) הגדתי היום לה' אלקיך. היה ראוי שיאמר לה' אלקינו ושלא יוציא עצמו מכלל אמונת האלהות, אבל אילו אמר כן לא היתה אמונתו מתבררת אצלנו ולא היינו יודעים כוונתו למי הוא קורא ה', ומי הוא שמקבל עליו אלהותו, אבל עתה בבואו לפני הכהן (הגדול) שהוא מיוחד לעבודת אלקי ישראל וידע אותו, כשהוא אומר לה' אלקיך נסתלק הספק מאצלנו ונתברר אמונתו הטובה, כי הוא מעיד על עצמו כי אלקי הכהן הוא אלקיו שבשבילו בא אל הארץ

6) Rabbeinu Bahya, Devarim 26:3

(1) "I have declared today to the Lord your G'd, etc." The word "your G'd," instead of "our G'd," seems incomprehensible here. How could the person making this declaration be allowed to exclude himself from the community by using such wording? It appears as if he did not share the same belief in G'd as his compatriots! However, consider that if the wording had been "לה' אלוהינו", it would not have been clear whom he considered as the Lord. Now that he uses the wording written by the Torah it is clear that when he addresses the High Priest he speaks of the Lord on whose behalf this Priest officiates. The moment he associates the Lord with the one in whose service the Priest serves, there can be no doubt that the donor also serves the same Lord, else why present the gift to the High Priest of that G'd? It is clear now that whoever is the G'd of the High Priest is also the G'd of the person bringing the bikkurim.

7) רש"י על דברים כ"ו:ה'

(ב) ארמי אבד אבי. מְזַכֵּיר חֲסָדֵי הַמְּקוֹם, אַרְמֵי אַבְדֵּי אָבִי – לָבֵן בִּקֵּשׁ לַעֲקֹר אֶת הַכֹּל כְּשֶׁרָדַף אַחַר יַעֲקֹב.

7) Rashi on Deuteronomy 26:5

(2) A SYRIAN DESTROYED MY FATHER — He mentions the loving kindness of the Omnipresent saying, אַרְמֵי אַבְדֵּי אָבִי, a Syrian destroyed my father, which means: "Laban wished to exterminate the whole nation" (cf. the Haggadah for Passover) when he pursued Jacob.

8) אבן עזרא על דברים כ"ו:ה'

(ב) אובד אבי. מלת אובד מהפעלים שאינם יוצאים ואילו היה ארמי על לבן היה הכתוב אומר מאביד או מאבד ועוד מה טעם לאמר לבן בקש להאביד אבי וירד מצרימה ולבן לא סבב לרדת אל מצרים והקרוב שארמי הוא יעקב כאלו אמר הכ' כאשר היה אבי בארם היה אובד והטעם עני בלא ממון וכן תנו שכר לאובד והעד ישתה וישכח רישו והנה הוא ארמי אובד היה אבי והטעם כי לא ירשתי הארץ מאבי כי עני היה כאשר בא אל ארם גם גר היה במצרים והוא היה במתי מעט ואחר כך שב לגוי גדול ואתה ה' הוצאתנו מעבדות ותתן לנו ארץ טובה ואל יטעון טוען איך יקרא יעקב ארמי והנה כמוהו יתרא הישמעאלי והוא ישראלי כי כן כתוב:

8) Ibn Ezra on Deuteronomy 26:5

(2) A WANDERING ARAMEAN. The word oved (wandering) is an intransitive verb. If Aramean referred to Laban then Scripture should have read mavid or me'abbed. Furthermore, what reason would Scripture have had for stating, Laban sought to destroy my father and he went down to

Egypt? Laban did not cause Jacob to descend to Egypt. It thus appears to me that the term Aramean refers to Jacob. Scripture, as it were, reads, when my father was in Aram he was “perishing.” That is, he was poor, he had no money. Similarly oved (perish) in Give strong drink unto him that is ready to perish (Prov. 31:6). Let him drink, and forget his poverty (Prov. 31:7) is proof. The meaning of our phrase thus is, a perishing Aramean was my father. Its import is, I did not inherit the land from my father, for my father was poor when he came to Aram. He was also a stranger in Egypt. He was few in number. He then became a large nation. You O Lord took us out of slavery and gave us a good land. Let the one who disputes not argue, “How could Jacob be called an Aramean?” Look, we find the same with Ithra the Ishmaelite who, as Scripture clearly states, was an Israelite.

9) רשב"ם על דברים כ"ו:ה'

(א) ארמי אובד אבי - אבי אברהם ארמי היה, אובד וגולה מארץ ארם. כדכתיב: לך לך מארץ. וכדכתיב ויהי כאשר התעו אותי אלקים מבית אבי - לשון אובד ותועה אחד הם באדם הגולה, כדכתיב: תעיתי כשה אובד בקש עבדך. צאן אובדות היו עמי. רועיהם התעום, כלומר מארץ נכריה באו אבותינו לארץ הזאת ונתנה הקב"ה לנו.

9) Rashbam on Deuteronomy 26:5

(1) ארמי אובד אבי, as if the Torah had written” my father Avraham was an Aramite, lost, and exiled from his birthplace Aram.” G’d had told him in Genesis 12,1 “go forth for yourself from your homeland, etc.” Later on, Avraham himself relates to Avimelech the king of the Philistines, (Genesis 20,13) that G’d had made him wander, away from his father’s house, etc. The meaning of the word אובד here is similar to תועה, the root Avraham used to describe wandering without specific objective, almost like walking because one is lost. The word occurs clearly in that sense in Psalms 119,176 תעיתי כשה אובד בקש עבדך, “I have strayed like a lost sheep; search for Your servant, etc.” We also find the word in this connotation in Jeremiah 50,6 עמי רועיהם התעום, “My people were lost sheep; their shepherd led them astray.” In other words, the recital by the farmer goes back to the Jewish people’s origin, the farmer saying: ‘our forefathers came to this land from an alien country and now G’d has given it to us.